

El Grup de Famílies del Consell Municipal de Benestar Social (2004-2008)

Teresa Montagut. Grup Famílies del Consell Municipal de Benestar Social, Ajuntament de Barcelona.
Departament de Sociologia, Universitat de Barcelona

Introducció

El Consell Municipal de Benestar Social (CMBS) és l'òrgan consultiu i de participació del qual es va dotar l'Àmbit de Benestar Social de l'Ajuntament de Barcelona el desembre de 1988, i té com a propòsits promoure una cultura de benestar social a la ciutat, validar les línies d'actuació en política social i fomentar la concertació entre els agents implicats. La composició del Consell garanteix la seva pluralitat, ja que hi estan representats els col·lectius següents: els grups polítics de l'Ajuntament, altres consells sectorials o participatius, les entitats socials de la ciutat, les associacions empresarials i sindicals, les universitats i els col·legis professionals vinculats a l'acció social, les obres socials de les caixes d'estalvi, la judicatura i la fiscalia, el Servei d'Ocupació de Catalunya, l'Arquebisbat de Barcelona, a més de diverses persones en qualitat d'expertes de prestigi reconegut dins del seu àmbit d'activitat.

El CMBS treballa en plenari, en comissió permanent i en grups de treball. L'objectiu dels grups és elaborar propostes d'actuació en cada un dels seus àmbits, que són sotmeses a votació al Consell Plenari i que un cop aprovades es traslladen als responsables de les instàncies que en tenen competència. En aquest context, al setembre del 2004 es va constituir el Grup de Famílies, la creació del qual havia estat plantejada des de feia ja temps per altres grups del Consell.

A continuació s'exposa la dinàmica de treball que ha seguit el grup durant els seus primers quatre anys, cosa que permet tenir una aproximació a la seva trajectòria, tant pel que fa a la seva composició com al treball i els temes i propostes que s'han plantejat.

Les entitats i organitzacions que han participat en el Grup de Famílies durant els quatre primers anys de treball han estat les que figuren al quadre 1.

El treball desenvolupat

El primer any

Engagar el grup de treball va representar un repte per a totes les persones que hi assistíem, tant amb vista a centrar el tema que calia analitzar i discutir, com per a la seva mateixa definició. Com ho delimitàvem?, què enteníem per família? En les primeres sessions es va plantejar trobar una definició de família que fos operativa, però els debats van evidenciar que no ens podíem quedar lligats a cap definició. Si bé des d'un punt de vista legal o normatiu és imprescindible establir els paràmetres que defineixen la constitució d'una família, què és o no és una família, des d'altres perspectives, i en especial per al treball que anàvem a dur a terme, passava tot el contrari, era més interessant (i fins i tot podríem dir que se'ns feia necessari) poder tenir més flexibilitat a l'hora de considerar la família o les famílies, així que vam deixar de banda la definició

Quadre 1. Organitzacions que han participat en el Grup de Famílies durant el període 2004-2008

Associació Benestar i Desenvolupament
Associació de Familiars d'Alzheimer de Barcelona
Associació de Famílies Monoparentals
Associació Catalana de Familiars, Usuaris i Col·laboradors de Centres Geriàtrics
Associació de Famílies Lesbianes i Gais
Associació Fons de Coneixements i Experiència
Càritas Diocesana de Barcelona
Col·legi de Doctors i Llicenciats en Ciències Polítiques i Sociologia de Catalunya
Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya
Col·legi Oficial d'Infermeria de Barcelona
Consell Assessor de la Gent Gran de Barcelona
Cooperativa Escaler
CCOO
Creu Roja de Barcelona
Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona
Federació Catalana de Voluntariat Social
Fundació La Caixa
Fundació Viure i Conviure, Caixa de Catalunya
Grup municipal d'ERC
Grup municipal del PP
Grup municipal del PSC
INTRESS
Programa Infància i Família de la Diputació de Barcelona
Quetzal (Fundació Benèfica Privada)
Universitat Autònoma de Barcelona
Universitat de Barcelona
UGT

Tècnics i tècniques municipals de:

Consell Escolar de Catalunya
Consells de participació ciutadana
Consell del Poble Gitano de Barcelona
Consorti d'Educació de Barcelona
Direcció d'Acció Social
Direcció de Benestar Social
Direcció de la Dona
Direcció d'Immigració
Direcció de Joventut
Direcció d'Usos del Temps
Institut Municipal d'Educació
Sindicatura de Greuges

i ens vam centrar en l'anàlisi de les seves funcions, qualsevol que fos la seva constitució.

Les societats modernes són el fruit de les transformacions de les institucions que les componen i, en aquest sentit, la família, com una d'aquestes institucions, està en mudança contínua. Avui hem de parlar de diverses formes familiars que les persones dels diferents grups socials han constituït. La família forma part de l'engranatge de la societat i vehicula unes funcions específiques. D'una banda, s'espera que la família pugui cobrir unes determinades necessitats individuals, econòmiques, afectives, de relacions, d'aprenentatge, de suport, culturals o moltes altres, que s'incrementen quan som petits o quan som molt grans, si estem malalts o si patim qualsevol entrebanc. D'altra banda, el grup familiar té també la responsabilitat de socialitzar els seus fills i filles, és a dir, d'introduir els nous membres en un determinat grup social, i això vol dir transmetre les seves normes, els valors i els altres aspectes culturals que possibilitin la consolidació d'una societat. La ciutadania de Barcelona s'ha dotat de formes familiars molt diverses per constituir aquests nuclis de convivència o de relacions afectives en funció de les seves cultures, dels seus valors o de les seves opcions personals.

El grup tenia un gran avantatge, que calia aprofitar, i que eren les diverses procedències de les institucions,

associacions i persones que l'havíem constituït. Aquest conglomerat d'organitzacions que s'acosten al tema de la família, tant d'aquelles que es preocupen per alguna problemàtica en concret com d'aquelles altres que es constitueixen per a la defensa de la seva pròpia identitat, ho fan des de molt diverses perspectives i, per tant, el grup es va trobar amb la possibilitat de tenir una mirada molt àmplia i poder recollir la riquesa de matisos que això representava per a la comprensió de les ràpides mudances socials relacionades amb l'aparició i la consolidació de noves formes familiars. Aquesta diversitat d'organitzacions es pot observar en el quadre 1 i cal, a més, afegir la que aporten els diversos experts i les persones que participen de manera individual i que tenen, també, la seva visió particular.

Algunes de les problemàtiques detectades són de caire universal, és a dir, poden afectar totes les famílies en algun moment de la seva vida, sigui quina sigui la seva estructura o posició social, i d'altres són més particulars i estan relacionades amb mancances específiques. El primer any el grup es va centrar en aquelles necessitats que afecten o poden afectar de manera general tot grup familiar. Es va evidenciar un buit que repercuteix en totes les famílies, ja que si bé els serveis socials ofereixen determinats recursos per a les famílies «amb problemes», no n'hi ha d'altres per facilitar la resolució de moltes situacions del dia a dia

que totes les famílies han d'afrontar. Qualsevol que sigui la seva constitució, tot grup familiar ha d'encarar i resoldre conflictes o cobrir necessitats quotidianes,¹ i per tant vam parlar de «normalitzar» les necessitats familiars. Sigui quin sigui el nivell de renda, o la composició del grup, o els nivells culturals, o qualsevol altra variable, tot grup familiar necessita, en un moment donat, conèixer els serveis que hi ha al seu abast i les possibilitats d'accedir-hi. Cal informar dels recursos existents que facilitin les seves funcions.

Les famílies suporten la dificultat de fer compatibles la individualitat i el compromís. El treball productiu i el treball reproductiu. Les responsabilitats i la festa. L'educació i l'oci, o les necessitats personals i les familiars, per citar les més importants. En les diverses etapes de la vida es van plantejant dificultats que, a cops, tenen difícil solució. L'encaix de les necessitats relacionades amb els petits, els adolescents o els avis dins del grup van modificant les seves relacions i plantejant nous reptes. La dona dins la família és la que habitualment té cura dels seus membres, i és a ella a qui resulta més difícil fer compatible aquesta funció amb la de membre actiu dins del món social, polític o productiu. L'atenció de les càrregues familiars i la possibilitat de gaudir de la llibertat

---

1. Com més endavant s'esmenta, noves lleis en vigor en el moment d'escriure aquest article han de resoldre aquesta situació, però no era el cas l'any 2004.

personal —en especial de temps, però també en forma de recursos i d'espais— és el conflicte que avui sembla requerir més atenció de les polítiques públiques adreçades a les famílies. És per això que un objectiu prioritari de les polítiques familiars ha de ser facilitar la conciliació de la vida de les persones amb la vida del conjunt familiar. Es necessiten polítiques que permetin fer compatible el treball laboral, però no tan sols això, sinó també poder tenir espais de temps personal, d'esbarjo o per a qualsevol altre inquietud personal amb l'assumpció dels compromisos familiars. Per això, una mesura que pot permetre dedicar menys temps a la resolució de determinades situacions és la de fer més fàcil l'accés a qualsevol informació, gestió o servei que s'hagi de menester.

A banda d'aquest aspecte central, durant el primer any es van generar moltes reflexions i van sortir gran quantitat de noves mesures per proposar. Va ser difícil destriar i presentar-ne dues o tres i es va optar per fer unes consideracions generals de caire normatiu, una mena de *filosofia*, que, segons el grup, hauria d'impregnar la vida de la política adreçada a les famílies. En quatre grans apartats es van recollir les discussions i propostes, que vist amb la perspectiva d'avui, val a dir que estaven basades en discussions i reflexions d'una gran riquesa i que van marcar el treball que es va anar desenvolupant els anys següents. Alguns dels temes s'han

matissat, concretat o perfilat durant els anys següents i han donat peu a la concreció de noves propostes. El quadre 2 recull les mesures proposades en aquests quatre grans apartats vinculats a: les necessitats de tot grup familiar (era anterior a la nova Llei de serveis socials catalana), les necessitats relacionades amb la criança i l'educació dels fills, les necessitats relacionades amb els familiars dependents (encara no estava en vigor la Llei de la promoció individual de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència), i les necessitats relacionades amb famílies en situació de risc.

El segon any

Les famílies són un suport per resoldre necessitats quotidianes però alhora són també una font de conflicte, tant per elements interns que emergeixen de les relacions interpersonals, com per d'altres que hi incideixen i que provenen d'altres institucions o mecanismes socials. Com tot grup social, les relacions interpersonals moltes vegades són conflictives i encara ho són més quan el marc en què es donen no té prou estabilitat. Homes i dones hem estat socialitzats en uns determinats rols familiars i en un moment històric concret. Tot i que les societats sempre han estat dinàmiques i canviants, les mudances no s'havien produït mai d'una manera tan accelerada com en els darrers decennis. Canvis demogràfics,

econòmics i socials han comportat modificacions en els rols que homes i dones, avis i pares, amics i companys assumeixen en les noves estructures familiars i impliquen una necessària transformació i replantejament de les relacions de convivència. L'entrada de manera generalitzada de la dona al mercat laboral —l'anomenada *revolució silenciosa* del segle xx— ha estat un dels més significatius pel que fa a la seva incidència en aquestes noves formes familiars. En aquests «nous parentius» apareixen conflictes nous i en reapareixen de vells. Així es pot parlar de pares *desdibuixats*, de mares *ofegades* o d'avis —o més aviat d'àvies— *esclaves*, de menors *desatesos* o de persones *soles*, per citar algunes de les dificultats de nova aparició i a les quals es fa necessari donar alguna resposta.

D'altra banda, no tots els conflictes s'originen en el seu si, sinó que hi ha elements externs que també dificulten la vida familiar. Totes les contradiccions, mancances o mal funcionament del mercat laboral, del sistema educatiu, del sistema sanitari, o la manca habitatges, de serveis, o conflictes de la mateixa comunitat o del sistema polític hi conflueixen i són les famílies les que hauran de buscar solucions per pal·liar-les. Això representa que moltes de les dificultats que es plantegen en la vida quotidiana depenen de mesures o polítiques que necessàriament s'han de posar en funcionament en altres àmbits i per tant ens aboca a la necessària

Quadre 2. Tipus de necessitats i mesures proposades pel Grup de Famílies durant el curs 2004-2005

1. Necessitats generals de tot grup familiar

• Un servei d'informació a les famílies

Es proposa establir un punt d'informació, orientació i assessorament, a cada barri, sobre els recursos (ja siguin públics o privats) existents per a les famílies. Un servei adreçat a totes les famílies de la ciutat, i en aquest sentit (i constatant que els serveis socials són viscuts com a serveis per a persones o famílies amb problemàtiques específiques) es proposa que s'ubiquin en un espai diferenciat, que hauria de ser central a cada barri. Un punt de referència clar, d'accés fàcil i homogeni en tots els barris de la ciutat.

• Mediació familiar

Un recurs preventiu que pot ser molt eficaç és el de la mediació en els conflictes interpersonals que la família pateix —com qualsevol altre grup social—. Els conflictes intergeneracionals (amb els fills o amb els avis) o els conflictes de parella poden ser resoltos més fàcilment amb una ajuda externa a la família. Es proposa promoure la utilització de la mediació familiar. Facilitar l'accés al recurs. Que estigui a l'abast de totes les famílies de la ciutat, sense, per exemple, haver de passar per la via judicial o qualsevol altre protocol normatiu que dificulti l'accés al servei.

2. Necessitats relacionades amb la criança i l'educació dels fills i filles

• Serveis de mainaderes

Es proposa establir, potenciar o facilitar un servei de persones mainaderes que estigui regulat per l'Administració competent. Aquest servei s'hauria d'oferir en modalitats diverses: sigui per unes hores al domicili de la persona demandant, en petits grups al domicili de la mainadera, etc., amb l'objectiu de facilitar l'atenció de la primera infància a la llar, en aquells casos en què hi hagi una demanda, sigui per necessitat o per opció personal.

• Estendre els "espais familiars"

Es valora molt positivament les experiències dels espais familiars per a famílies amb petits de 0 a 3 anys. Caldria fer l'esforç d'ampliar el nombre d'aquests espais de trobada entre infants, pares i mares, avis i àvies, i altres educadors que en tenen cura.

• Formació per a la criança i l'educació dels fills i filles

Es proposa potenciar i donar suport a les xarxes de grups de pares i mares o de les AMPA per desenvolupar programes de formació adreçats a la criança dels fills i filles i a l'educació en valors i actituds cíviques.

• Activitats de lleure

Es valora molt positivament la feina dels grups de lleure i el complement que representa en l'educació i la socialització de nens i joves. Es proposa augmentar el suport a les associacions de lleure per tal d'ajudar a resoldre alguns dels problemes d'infraestructura (en especial s'han detectat problemes de locals) que alguns grups pateixen, per tal d'adequar les necessitats dels joves a tots aquells serveis d'oci de la ciutat.

3. Necessitats relacionades amb familiars dependents

Les famílies amb persones dependents requereixen d'una protecció especial ja que —com s'ha pogut comprovar en els darrers temps— hi ha un deteriorament de la qualitat de vida dels qui en tenen cura d'una manera molt preocupant. Pendants de la llei de la dependència, hi ha moltes esperances amb el que suposarà la seva aplicació. No obstant això es proposen dues mesures:

• Vinculació entre serveis

Es proposa estendre a tots els barris les bones pràctiques existents de vinculació entre els serveis sanitaris i els serveis socials.

• Suport del voluntariat a les famílies

Davant de la complexitat de l'actuació del voluntariat en el suport familiar, es proposa la coordinació de la xarxa de les entitats que hi treballen

4. Necessitats relacionades amb famílies en situació de risc

• Educador/a social familiar

Per a famílies en clara situació de risc social, es proposa establir un suport socioeducatiu temporal a domicili a través de la figura d'un educador de suport al grup familiar que ajudés a superar situacions puntuals difícils.

transversalitat que ha d'impregnar el disseny de les polítiques de qualsevol dels sectors. Aquest ha estat un tema reiteratiu al llarg dels quatre anys i per al qual resta encara pendent trobar una bona línia d'actuació.

Aquestes reflexions són les que van inspirar el treball desenvolupat durant el segon any, centrat en dos eixos: les relacions interfamiliars i les anomenades *càrregues* familiars. Aquest darrer aspecte va promoure una polèmica interessant: ¿es pot parlar que hi ha *càrregues* que han de suportar les famílies? ¿És una càrrega cuidar els fills, els avis, el company? Les responsabilitats que les persones assumeixen personalment —més o menys conscientment i de manera desitjada— es poden transformar, per un seguit de circumstàncies, en una càrrega més difícil d'assumir. Ja sigui per dificultats a l'hora de compaginar diversos objectius, o per què sobrepassi les capacitats pròpies, o per què hagin empitjorat les condicions de vida, o per què impedeixi en determinats moments realitzar anhels personals, entre altres possibles causes, en determinats moments es pot variar aquell equilibri inicial. Per exemple, el fet de tenir cura d'un infant o d'una persona gran o dependent pot ser en determinades ocasions una situació plaent o tenir algunes compensacions personals o afectives, però, en d'altres, pot ser viscut com una dificultat o una càrrega que pot dificultar la conciliació amb tasques laborals o pot fins i

tot afectar l'equilibri personal. Però també a la inversa, moltes vegades també és una dificultat la desaparició de tot lligam familiar i l'aparició de la solitud. Com s'ha dit, la família és també una font de vincles de tot tipus (afectius o econòmics) que ens complementen. Som éssers socials, més o menys autònoms i dependents, que necessitem estar vinculats a altres persones.

Per tot això, en alguns moments o situacions del cycle vital o familiar les capacitats de les persones i les famílies es poden veure dificultades, constretes o impedides. L'autonomia i la dependència constitueixen un binomi relacional que fa que coexisteixin graus d'autonomia amb graus de dependència (sense oblidar que les persones poden ser autònomes en uns aspectes i dependents en d'altres). Famílies sense problemàtiques específiques es poden trobar en fases de desajustaments o, fins i tot de mancances importants. Les primeres es poden superar amb serveis que potenciïn els recursos propis, i les darreres, amb serveis que complementin les capacitats pròpies. Per a les famílies més vulnerables per raons econòmiques i/o socials, caldrà una atenció més continuada o l'establiment de serveis que puguin ajudar a resoldre situacions que impedeixen dur a terme les seves funcions. I, finalment, cal un atenció especial a les famílies que s'han desfet o perdut, o que no hi són, és a dir,

Quadre 3. Noves mesures proposades el curs 2005-2006

- Ampliar els recursos de suport terapèutic i de mediació i resolució de conflictes. S'ha d'ajudar a desdramatitzar els conflictes relacionals i oferir serveis per tal d'ajudar a superar aquestes dificultats. La criança dels fills, la cura de familiars dependents, la manca o les dificultats de treball, els nous rols familiars —bàsicament dels avis—, la dificultat de conciliar les vides personals amb les responsabilitats familiars, entre d'altres, són situacions que dificulten la vida quotidiana i poden repercutir en la salut i l'equilibri personal.
- Seguiment de la vida quotidiana de les persones que viuen soles la seva vellesa. Establir xarxes entre l'entorn veïnal, els serveis socials i els d'atenció primària. Estudiar la possibilitat d'establir un servei que coordinés la compartició d'habitatges, posant en contacte persones que viuen soles amb persones que no tenen on viure.

també cal considerar les necessitats d'aquelles persones que viuen sense cap vincle familiar i que poden presentar situacions de penúria econòmica o d'altres més difícils de detectar, com ara la solitud o la manca de vincles socials. El quadre 3, recull dues propostes plantejades de nou.

El tercer any

L'aprovació de la Llei de la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència en l'àmbit estatal, i la nova Llei de serveis socials a Catalunya obren expectatives noves pel que fa a la cobertura de les necessitats socials de les famílies, i dissenyen fins i tot un nou escenari en el reconeixement dels

drets socials. Pel que fa a la primera, aquesta llei reconeix el dret de totes les persones a ser ateses, i per tant no s'adreça a les famílies, sinó a les persones que no tenen autonomia personal, però en el moment en què la família és qui té cura de les persones dependents, la seva aplicació representa un alleujament d'aquelles càrregues familiars abans esmentades. Per la seva banda, la nova Llei de serveis socials oferirà un gir de 180 graus quan estigui plenament desplegada. Es tracta de lleis que estableixen drets subjectius i universals en el camp del benestar social, un aspecte de la protecció social no cobert fins ara en el nostre país.² Tot i que caldrà esperar uns anys per veure'n la capacitat real d'incidir en allò que s'han fixat, és un aspecte important que ha d'emmarcar les noves propostes polítiques, pel que tenen en compte i pel que deixen sense cobrir, és a dir, pels possibles buits que es poden detectar. Per exemple, alguns dels casos exposats i analitzats van ser que a la Llei de l'autonomia personal no queda clar si hi estan previstes les necessitats que presenten els infants de 0 a 3 anys amb malalties o discapacitats específiques. També a les necessitats de les persones sense sostre és difícil trobar resposta en aquesta llei. O, ¿què passa amb les famílies monoparentals? I aquí, un

2. Vegeu al núm. 14 de la revista *Barcelona Societat* el dossier sobre la universalització dels drets socials en vista de l'aprovació d'aquestes lleis.

debat iniciat en el si del grup va ser sobre què hem d'entendre per «família monoparental». ¿És una família monoparental una dona separada del seu marit que té la custòdia dels seus fills? Des d'un punt de vista legal no ho seria, i per tant no tindria accés als recursos que les administracions posen al seu abast, però en canvi, pateix la mateixa necessitat ja que ha d'afrontar, en el dia a dia, la cura dels fills de manera individual. El debat va tornar a fer emergir la diferència entre la necessitat de definir jurídicament —i conceptualment— la seva estructura, i la necessitat de flexibilitzar les definicions per tal de poder detectar aquelles necessitats que resten al marge dels serveis que es van instituint. En el cas de la mare separada amb la custòdia del fill, a més de la dificultat de mantenir horaris laborals amb fills malalts, també es donen situacions d'angoixa, de solitud, o de por davant de determinades situacions. Per tant, tot i que no hi ha problemes diferents als dels altres grups familiars, haver d'afrontar les dificultats sola fa que calgui un suport especial per a aquest col·lectiu que no entra, per la seva pròpia constitució, dins dels supòsits

que preveuen els programes establerts per a famílies monoparentals. Al quadre 4 es destaquen en grans línies les reflexions que van inspirar les propostes presentades.

El quart any

Al llarg d'aquests quatre anys s'han plantejat diversos temes que no s'han acabat d'abordar, molts cops per manca de temps. Per exemple, la qüestió sobre les necessitats que poden presentar les famílies d'altres cultures havia quedat apuntada en diverses ocasions però no s'havia avançat en el seu desenvolupament. Va ser durant aquest darrer curs, el quart any de treball del Grup de Famílies, que el tema va quedar dibuixat més clarament. El que el grup podia abordar eren les necessitats que es plantegen en el moment del reagrupament familiar, què representa per a aquestes noves famílies barcelonines l'arribada a la nostra ciutat. El reagrupament familiar és un fet cabdal per a les persones que emigren i dona l'oportunitat de facilitar la seva inclusió social. Encarar la problemàtica que afecta qualsevol col·lectiu en el moment de reagrupar la seva família permet centrar les

qüestions de la immigració en dos fets essencials: la necessitat de conviure de qualsevol societat i la de compartir els recursos existents. Això permet enfocar dos objectius, en primer lloc, el de preparar per a la multiculturalitat. En les societats modernes conviuen i han de conviure diferents cultures, ja que cada cop és més elevat el nombre de persones que, provinents d'altres països i de pràctiques culturals molt diferents, cerquen millors en les seves condicions de vida i de treball. La convivència tan sols serà possible si s'estableixen els vincles necessaris entre les diferents cultures assentades a la ciutat. Per això, les polítiques han de tenir present la importància d'ajudar a crear xarxes entre les cultures autòctones i les cultures dels altres indrets, que du a un treball en dues direccions i permet dibuixar un segon objectiu.

La gestió de la immigració amb vista a facilitar la convivència i la inclusió és important i, per tant, caldran recursos o serveis específics per gestionar-ho bé. Per tal de superar els sentiments que hi ha recursos que són «per a uns» o «per a uns altres» (allò que hem sentit dir que «els de fora ens prenen els serveis»), cal enfortir la idea que els recursos que hi ha són per fer possible la convivència. Si bé això comporta potenciar al màxim polítiques socials universals i no per a un determinat grup social, en ser el col·lectiu immigrant majoritàriament un dels sectors més febles de la població, concentra unes

Quadre 4. Principals reflexions per a les mesures polítiques del curs 2006-2007

- Vetllar o garantir que es faci la detecció de situacions de necessitat i fragilitat d'aquelles persones que no ho demanen, o de les necessitats singulars de determinats col·lectius que queden exclosos de protocols d'actuació o les normatives.
- Que les noves lleis puguin ser una ampliació real dels drets de ciutadania i, per tant, treballar per poder garantir la suficiència de recursos (personals, econòmics, de coneixements) que possibilitin posar-les en marxa.

Quadre 5. Objectius polítics que poden ajudar a la integració de les famílies que es retroben, plantejats al curs 2007-2008

- Donar a conèixer els drets i deures dels ciutadans a Barcelona.
- Intentar flexibilitzar o facilitar el permís de treball, ja que no va associat al de residència del cònjuge o els fills que han arribat per la via del reagrupament.
- Establir activitats dins l'escolarització no obligatòria per als joves mentre no tenen convalidats els certificats d'estudis previs.
- Enfortir el treball de mediació i donar a conèixer bones pràctiques per afavorir la convivència.

problemàtiques específiques que caldrà atendre per tal de millorar la cohesió social. Les propostes que es van fer des del Grup de Famílies potser no seran innovadores o bé ja s'estaran duent a terme per part d'alguna administració, en tot cas, els debats en el si del grup han estat molt profitosos per pensar aquestes problemàtiques entre les diverses sensibilitats i mirades dels seus participants. La riquesa de les oportunitats que això permet obrir per tal de facilitar la convivència dins la complexitat ha estat un gran actiu del darrer any de treball.

Concretant els resultats de les discussions, s'han identificat quatre problemes específics vinculats al moment del reagrupament familiar i

s'han aportat suggeriments de mesures polítiques per tal d'ajudar a pal·liar-los. Els objectius d'aquestes quatre línies queden emmarcats en el quadre 5.

A manera de conclusió

En definitiva, el treball desenvolupat pels diferents grups del Consell, i en aquest cas pel Grup de Famílies, permet constatar que l'aposta per crear un òrgan de participació en els temes de benestar social de la ciutat ha permès consolidar un mecanisme que implica els diferents agents socials en l'actuació de la política social municipal.

És difícil, o pràcticament impossible, que un article pugui recollir la diversitat d'opinions i la riquesa dels debats proposats per les

persones, institucions i associacions que hi estan participant, o en d'altres grups del CMBS. S'ha intentat fer un resum d'aquells aspectes que tant pel que fa a la seva dinàmica com al contingut específic han estat dels més significatius amb vista a tenir una aproximació a les tasques desenvolupades en el si del grup. I en aquesta línia, no es pot acabar l'exposició d'aquesta experiència sense esmentar un fet important i que va portar gran satisfacció a totes les persones del grup: la posada en marxa del Programa Municipal per a les Famílies. El text del Programa Municipal per a les Famílies 2006-2010 recull un bon nombre de propostes que havien estat plantejades pel grup de treball, i els seus principis rectoris i línies estratègiques estan en sintonia amb les discussions i els debats que s'han anat generant. L'estret lligam entre el president del CMBS i la dinàmica de relació amb els grups de treball que hi ha establerta ha facilitat poder compartir les sensibilitats per tal d'avançar cap a una Barcelona més cohesionada. 🔑